

I Dansk Folkeparti vil vi ikke medvirke til, at disse grupper får deres boligydelse beskåret. Så hvis regeringen vil have Dansk Folkepartis støtte, må der på afgørende punkter ændres i lovforslaget, og det medvirker vi i øvrigt meget gerne til.

Annie Lunde Hansen (CD):

Dette lovforslag indeholder elementer, der virkelig kan få folk til at fare i blækhuset. Se blot de mange indlæg i mediernes!

I CD har vi med stor interesse fulgt denne debat. Spørgsmålet er blot, om vi overhovedet er blevet klogere af det, nogen af os.

Regeringen har på den ene side fremsat sit lovforslag ud fra et ønske om at gennemføre sin politik. På den anden side har de interesseorganisationer, der har været aktive i debatten, et naturligt ønske om at varetage deres medlemmers og deres egne interesser bedst muligt.

Argumenterne er fra begge sider blevet underbygget i form af en masse tal, der angiveligt viser lovforslagets konsekvenser for forskellige familietyper. Ingen gør sig dog de store anstrengelser for at vise, nøjagtigt hvordan de er nået frem til deres resultater.

Lovforslaget præsenteres som en forenkling af beregningsreglerne. Efter CD's opfattelse er det dog en sandhed med visse modifikationer. Muligvis repræsenterer forslaget en forenkling, når det vel at mærke er fuldt gennemført. Det skal dog ikke forlede nogen til at tro, at beregningen af boligstøtte herefter vil være let, og de foreslåede overgangsregler, der skal anvendes, indtil ordningen er fuldt gennemført, virker alt andet end enkle.

CD vil sætte et stort spørgsmålstegn ved, hvorvidt støttemodtagere i overgangsfasen overhovedet selv vil være i stand til at beregne, hvad de er berettigede til. Det synes jeg er en svaghed i forslaget.

I CD er vi ikke afvisende over for, at der kan være behov for en ændring og forenkling af reglerne. Vi er heller ikke afvisende over for besparelser, hvis de opnås ved, at de velstillede i højere grad selv må bære deres boligudgifter. Også medregning af formue i indkomstberegningen kan vi se noget fornuft i, men det må dog ikke have den virkning, at folk opgiver at spare op til deres alderdom.

CD er derimod afvisende over for de ændringer, der betyder forringelser for de dårligt stillede. Der er ingen fornuft i begrundelsen for, at lavtlønnede enlige og enlige med børn skal

have deres støtte beskåret. Det er ganske vist kendetegnende for forslaget, at det er de mest velstillede støttemodtagere, der må tåle de største beskæringer, men ét er teori, og et andet er praksis. Og lovforslaget mangler, så vidt jeg kan se, en meget væsentlig oplysning i bemærkningerne, nemlig om, hvor stor en del af den samlede boligstøtte der rent faktisk tilfalder husstande med en husstandsindkomst på 200.000 kr. og derover.

De familietypeberegninger, der er foretaget såvel af Boligministeriet som af Boligselskabernes Landsforening og Ældre Sagen, viser dog, at det ikke alene er de velstillede, der bliver beskåret, men at besparelserne kommer til at ramme i flæng, også blandt eksempelvis enlige med børn og enlige pensionister. Her skal man være klar over, at selv beskedne reduktioner af lavtlønnedes eksistensgrundlag kan have meget stor indflydelse på disse menneskers hverdag.

I CD er vi opmærksomme på, at en del af formålet med lovforslaget er at motivere støttemodtagerne til at økonomisere med boligforbruget. Det ville dog være rart med noget dokumentation for, at der rent faktisk eksisterer et stort udbud af udlejningsboliger med en forholdsvis lav husleje, så støttemodtagerne ikke bare sidder tilbage med masser af påtvunget motivation, men uden muligheder.

Og skulle man være så heldig at være pensionist i en bolig med en lav husleje – og de hænger altså ikke på træerne – risikerer man alligevel at blive stillet ringere i forhold til de eksisterende regler, fordi man af den billige husleje selv skal betale et beløb, der svarer til 11 pct. af éns indkomst.

Som det fremgår, siger CD ikke umiddelbart ja tak til lovforslaget. Der er elementer, der virker fornuftige, men det er en betingelse for CD's støtte, at der er balance i forslaget. Det må der arbejdes grundigt med i udvalget, hvor vi selvfølgelig deltager positivt.

Dorit Myltoft (RV):

Det har længe været Det Radikale Venstres ønske, at reglerne for boligstøtte skulle forenkles, og at der skulle spares på statens stigende udgifter hertil. Vi vil bl.a. spare på den individuelle støtte for at kunne forbedre de fælles goder såsom plejehjem, sygehuse og anden sundhedstjeneste.

Det er et politisk valg, hvordan der skal vægtes mellem den individuelle støtte og den støtte, der i øvrigt er til fælles goder. Og for ældre